

А.-М. С. Довганюк

де Голль Шарль

де ГОЛЛЬ Шарль (de Gaulle Charles; 22. 11. 1890, м. Лілля, Франція – 09. 11. 1970, с. Коломбе-ле-Дез-Еґ-ліз, регіон Шампань–Арденни, Франція) – французький військовий і політичний діяч. 1912 закін. спец. військ. школу в Сен-Сирі, продовжив навч. у вищій військ. школі у Парижі. Під час 1-ї світової війни пораненим потрапив у нім. полон; в ув'язненні утримувався разом із майбут. маршалом СРСР *М. Тухачевським*, з яким дискутував на воєнно-теор. теми. 1919–21 – у складі франц. місії у Польщі. Викладав теорію тактики у військ. училищі, під час рад.-польс. війни влітку 1920 у складі польс. армії взяв участь у бойових діях проти рад. військ, якими командував М. Тухачевський. Від 1924 – на викладач. роботі у франц. військ. навч. закладах; 1932–36 – ген. секр. Вищої ради оборони Франції; 1937–39 – командир танк. полку. На поч. 2-ї світової війни командував дивізією, у червні 1940 признач. заст. міністра закордон. справ на період війни. Після капітуляції Франції очолив у Лондоні комітет «Вільна Франція» (від 1942 – «Франція, що бореться»), який об'єднав французів, що продовжували боротьбу проти нацистів, спираючись на франц. колонії (переважно афр.). 1944–46 – голова Тимчас. уряду Франції. Засн. (1947) і кер. (до 1953) Об'єдн. франц. народу. 1958 ініціював запровадження конституції П'ятої респ., що значно розширювала повноваження президента, у тому ж році обраний президентом Франції. За його президенства здобули незалежність франц. афр. колонії (зокрема Алжир); зріс обсяг пром. виробництва; значно підвищився рівень життя насел. Негативно ставився до комуністів, однак пішов на зближення з СРСР, щоб урівноважити вплив США на європ. справи. 1966 заявив про вихід Франції з військ. організації НАТО при збереженні участі в політ. структурах. У тому ж році в ході офіц. візиту до СРСР відвідав УРСР; у зверненні до укр. рад. політ. еліти відзначив вагому роль Києва і всієї України у створенні Великої Русі.

Після поразки на референдумі з питань реорганізації сенату й реформування адм.-тер. устрою Франції 1969 пішов у відставку.

Рекомендована література

1. Молчанов Н. Генерал де Голль. Москва, 1973;
2. 1980;
3. 1988;
4. 2003;
5. Квітка В. Шарль Великий: До 110-річчя від дня народж. Шарля де Голля // Столиця. 2000, 18 листоп.;
6. A. Larcen. De Gaulle: le soldat écrivain. Paris, 2005.

Бібліографічний опис:

де Голль Шарль / А.-М. С. Довганюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25683>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).